

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ

Гзз 50/05

29.06.2005. година

Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгице Марјановић, председника већа, Николе Станојевића, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић - Јовановић и Надежде Радевић, чланова већа, у предмету извршења повериоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против дужника Стамбена задруга "ББ", чији је пуномоћник БВ, адвокат, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужилаштва Гт-1-бој 4613/03 од 05.03.2004. године, изјављеном против решења Већа Четвртог општинског суда у Београду, ИПВ-(И)-број 2250/03 од 19.11.2003.године, у седници већа одржаној 29.06.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости па се решење Већа Четвртог општинског суда у Београду ИПВ-(И)-број 2250/03 од 19.11.2003.године УКИДА у делу у коме је одбијен приговор дужника и решење о извршењу И- број 1133/03 од 20.08.2003. године одржано на снази и предмет враћа Већу Четвртог општинског суда у Београду на поновни поступак и одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Четвртог општинског суда у Београду И- број 1133/03 од 20.08.2003. године, на предлог повериоца, одређено је извршење против дужника, а на основу извршне исправе - решења Привредног суда у Београду ПП број 4/99 од 26.01.2000. године, ради наплате износа од 561.861,90 динара са законском затезном каматом почев од 26.01.2000. године па до исплате.

Решењем Већа Четвртог општинског суда у Београду ИПВ-(И)-број 2250/03 од 19.11.2003.године делимично је усвојен приговор дужника у делу који се односи на исплату износа од 741,028 динара, а који је уплаћен у 2001. години, као и износа од 1.839,55 динара који је уплаћен у 2002. години, па је у том делу поступак извршења по наведеном решењу обустављен, а у преосталом делу приговор дужника је одбијен као неоснован и решење о извршењу И- 1133/03 од 20.08.2003. године одржано на снази.

Против правоснажног решења Већа Четвртог општинског суда у Београду, Републички јавни тужилац је дана 05.03.2004.године подигао захтев за заштиту законитости у делу у коме је одбијен приговор дужника на решење о извршењу тога суда И- број 1133/03 од 20.08.2003. године и исто решење одржано на снази, због погрешне примене материјалног права и Закона о извршном поступку, предлажући да се исто решење у побијаном делу укине и предмет врати Већу Четвртог општинског суда на поновно одлучивање.

Врховни суд Србије је испитао побијано решење у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, а у вези члана 14. Закона о извршном поступку па је нашао да је захтев за заштиту законитости основан.

Из списка предмета произилази да је решењем Привредног суда у Београду ПП број 4/99 од 26.01.2000. године, које је постало правоснажно 14.12.2000. године, одобрено принудно поравнање између дужника Стамбене задруге "ББ" и њених поверилаца којим је обавезан дужник да своје обавезе према повериоцима, којима је утврђено потраживање измири у износу од 60% утврђених потраживања са законском затезном каматом рачунатом до 26.01.2000. године у три једнаке рате од по 20% са доспелошћу истих 12, 18, односно 24 месеца од дана закљученог принудног поравнања. Истим решењем је утврђено потраживање повериоца АА у износу од 1.404.654,75 динара.

Дана 31.07.2003. године поверилац АА поднела је Четвртом општинском суду у Београду предлог за извршење против дужника Стамбене задруге "ББ", за износ од 561.861,90 динара, односно другу и трећу рату које нису измирене иако су рокови из решења Привредног суда у Београду ПП број 4/99 од 26.01.2000. године истекли, на основу кога је суд одредио извршење решењем И-бр-1133/03 од 20.08.2003. године.

Решењем Трговинског суда у Београду ПП 2/02 од 30.05.2002. године одобрено је ново принудно поравнање између дужника Стамбене задруге "ББ" и њених поверилаца којим је обавезан дужник да своје обавезе према повериоцима, којима је утврђено потраживање, измири у износу од 60% утврђених потраживања једнократно по истеку 2 године од дана доношења решења о одобрењу принудног поравнања. Наведеним решењем није обухваћено потраживање повериоца АА.

На основу овако утврђеног чињеничног стања Веће Четвртог општинског суда, одбило је приговор дужника, закључивши да се решење Трговинског суда у Београду ПП број 2/02 од 30.05.2002. године не односи на повериоца АА, обзиром да није била странка у поступку у коме је наведено решење донето.

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да је решење Већа Четвртог општинског суда у Београду донето уз погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 40. став 2. Закона о принудном поравнању, стечају и ликвидацији прописано је да закључено принудно поравнање има правно дејство и према повериоцима који нису учествовали у поступку, као и према повериоцима који су учествовали у поступку, а њихова потраживања су оспорена, ако се накнадно утврде. Наведеном повериоцу потраживање је утврђено решењем Привредног суда у Београду ПП 4/99 од 26.01.2000. године. Ово решење је представљало извршну исправу, подобну да се на основу ње одреди извршење, од момента доспелости сваке рате одређене поравнањем до момента истицања решења о отварању новог поступка принудног поравнања, кога је веће поравнања донело 01.04.2002. године. Ово са разлога што је одредбом члана 30. Закона о принудном поравнању стечају и ликвидацији прописано да се од дана истицања решења о отварању поступка принудног поравнања не може против дужника дозволити извршење ради обезбеђења, ни извршење ради намирена потраживања у погледу којих постоји извршна исправа донета до тога дана, а извршења која су у току прекидају се, уз изузетак излучних и разлучних поверилаца који су право одвојеног намирења стекли извршењем и обезбеђењем 60 дана пре отварања поступка принудног поравнања.

Сходном применом члана 40. став 3. Закона о принудном поравнању, стечају и ликвидацији, повериоци који су делимично намирени у смислу претходно закљученог поравнања, пријављују у новом поступку принудног поравнања укупно потраживање умањено за проценат за који се сматра да су по претходном принудном поравнању намирени.

Решење Трговинског суда у Београду ПП број 2/02 од 30.05.2002. године представља резултат воље дужника и његових поверилаца да се претходно закључено поравнање одобрено решењем ПП број 4/99 од 26.01.2000. године измени у погледу рока у коме је дужник обавезан да повериоцима измири утврђена потраживања, у истом износу од 60%. Без обзира што поверилац АА није учествовала у поступку принудног поравнања у коме је донето ово решење и на њено потраживање утврђено претходним решењем Привредног суда у Београду од 26.01.2000. године, у неизмиренем делу примењује се рок из решења од 30.05.2002. године, јер то проистиче из одредбе члана 40. став 2. Закона о принудном поравнању стечају и ликвидацији.

Из наведеног следи да предлог за извршење поднет од стране повериоца 31.07.2003. године на основу кога је одређено извршење решењем И. број 1133/03 од 20.08.2003. године није био поднет сагласно одредби члана 45. став 2. Закона о принудном поравнању стечају и ликвидацији.

Према одредби члана 45. став 3. Закона о принудном поравнању стечају и ликвидацији у поступку који се после закљученог принудног поравнања води против дужника ради исплате потраживања из члана 40. став 2. овог закона, суд ће, по службеној дужности, ако нађе да постоји обавеза дужника, обавезати га на плаћање у складу са условима из закљученог принудног поравнања.

Због погрешне примене материјалног права, Веће Четвртог општинског суда у Београду пропустило је да утврди да ли је решење Трговинског суда у Београду ПП број 2/02 од 30.06.2002. године постало правноснажно, због чега је решење ИПВ(И) 2250/03 од 19.11.2003. године морало бити укинута.

У поновном поступку Веће ће утврдити да ли је наведено решење, које је дужник приложио уз приговор, постало правноснажно, те ће зависно од утврђеног чињеничног стања имајући у виду примедбе овога Суда донети нову одлуку по приговору дужника, уз примену одредбе чл. 45. ст. 2. ЗПП СЛ.

Са изложеног а на основу члана 395.а у вези члана 408. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа,

судија,

Драгица Марјановић,с.р.

За тачност отправка

дљ.